

- LUCKA *(za jevištěm)* Ahoj mami. Díky. Jo, jo. Už musíme jít.
- LUCA *(za jevištěm)* Čau...!
- LUCKA *(vychází na jeviště, za ní se naštvaně vleče LUCA, která zůstane stát)* Prosím tě, neblbni. Vždyť to bude... *(otočí se a zjistí, že s ní LUCA nejde, tak se pro ni vrátí, vezme ji za ruku a vede ji s sebou doprostřed jeviště)* Nech toho. Vždyť to bude paráda. Letíme do New Yorku.
- LUCA Já chci k moři!
- LUCKA Prosím tě. K moři můžeme každéj rok. Ale New York! To je něco přece super.
- LUCA Já chci k moři!
- LUCKA Šarloto, tam je přece taky moře. A sluníčko. Co? Přestaň.
- LUCA Já chci k moři!
- LUCKA No, tak si teda buď, když chceš! *(a otočí se od ní)*
- BARBORA *(vyjde na jeviště, otočí se směrem do šál a mává)* Tak ahoj mami. Ahoj tati. *(otočí se a uvidí holky, dojde k Lucce)* Prosím tě, tady je ten sraz na ten New York?
- LUCKA Ano, ahoj. Já jsem Lucka.
- BARBORA Barča.
- LUCA Moře!
- LUCKA To je Šarlota, toho si nevímej, ta je naštvaná pořád.
- BARBORA Aha.
- LUCKA A jak ty ses sem dostala?
- BARBORA Já jsem to vyhrála. Jako první cenu na matematický olympiádě.
- LUCKA Ty jo! Já už se strašně těším. Hlavně bych chtěla vidět Sochu Svobody.
- BARBORA To já taky.
- LUCA Moře!
- BARBORA Jo, moře taky. Ale hlavně jsem zvědavá na Manhattan.
- ANIČKA *(vyjde ze šály, otočí se směrem do ní a volá)* Tak ahoj, mami. A neboj. *(všimne si holek a jde k nim)*
- LUCKA Jo, to taky.
- ANIČKA *(k nim dojde)* Ahoj. Pardon, tady je sraz na New York?
- BARBORA Jo, jo tady.
- ANIČKA Díky.
- LUCKA Já jsem Lucka a to je Barbora.
- ANIČKA Ahoj. Já jsem Luna.

BARBORA Ahoj.

LUCA Moře!

LUCKA To je Šarlota, tý si nevšímej, ta je našťvaná pořád.

ANIČKA Aha. Tak co, jak se těšíte do New Yorku? Já úplně strašně, ještě jsem nikdy v Americe nebyla...

LUCKA No já taky, taky v tom letadle, to bude...

BARBORA To je úplně boží, hlavně teda turbulence...

ANIČKA Jo, to je úplně jak na houpačce. A co myslíte...

BARBORA A myslíte, že tam úplně stejnej mekáč, jako tady?

LUCKA Lepší je Káefcéčko.

LUCA Moře!

ANIČKA Tam je to určitě lepší.

LUCKA Jo, to bude úplně fantazie.

LUCA Moře!

ANIČKA A taky bych chtěla vidět ten park, no, jak se to tam jmenuje...

BARBORA Jako zábavní park?

ANIČKA Ne.

LUCKA Jo! Určitě tam nějaký bude, že jo?

BĚTKA *(vstoupí a nespěšně se rozhlíží, pak jde k holkám, ale ty jsou tak zaujaty hovorem, že si jí nevšímají)*

HOLKY *(jedna přes druhou)* Tam bych taky chtěla. Jaká tam asi bude zmrzlina? A kde budeme bydlet. Určitě v hotelu. Už to mám. Central Park. A já bych chtěla vidět ten zámek, jak tam bydlí prezident. To je ve Washingtonu. Ale i tak... *(atd.)*

BĚTKA *(se na sebe mezitím snaží upozornit)* Promiňte... Haló... Holky... *(ale její snaha není úspěšná, je z toho trochu bezradná)*

LUCA Moře!

HOLKY *(se na ni opět otočí)*

BĚTKA *(si všimne Lucy a jde k ní)* Promiň, odsud se jede do toho New Yorku?

LUCA *(nepřátelsky)* Jo!!!

BĚTKA *(se toho lekne a překvapeně se podívá po holkách)*

HOLKY *(jdou k ní a berou ji mezi sebe)*

LUCKA Jí si nevšímej...

BARBORA To je Šarlota...

- ANIČKA Ona je našťvaná pořád.
- BĚTKA Aha...
- ANIČKA Taky jedeš do New Yorku?
- BĚTKA Ano.
- BARBORA A na co se nejvíc těšíš?
- BĚTKA No, já bych chtěla zase vidět MET.
- ANIČKA Jakej med?
- BARBORA No ze stromu, ne? Něco jako maple syrup.
- BĚTKA Ale med, ale MET. Metropolitan Muesum of Arts.
- LUCKA Ty už jsi tam někdy byla?
- BĚTKA No. Loni.
- ANIČKA Nekecej.
- BARBORA A jaký to tam je?
- LUCA Moře!
- LUCKA Ale mlč už.
- LUCA Moře! Moře!
- BĚTKA Je to tam boží.
- ANIČKA Určitě!
- HOLKY *(začnou zase jedna přes druhou) Já se fakt těším. A víte, že jsem ještě nikdy neletěla? Chtěla bych hlavně Sochu Svobody. A já akvapark. Tak jeď do Kravař. (atd. do toho sem tam Luca volá „Moře!“, ale nikdo ji neposlouchá, ovšem nakonec všem pomalu dochází elán i námět k povídání, tak pomalu umlkají, až nakonec ztichnou všechny docela, nuda, holky se bezcílne potulují po jevišti)*
- JULČA *(vbíhá na jeviště, nikdo si jí nevšímá, upadnou jí nějaké papíry, spěšně je sbírá, kontroluje mobil, zkrátka dělá deset věcí najednou) New York!*
- HOLKY *(se zastaví v bloumání a podívají se na ni)*
- JULČA New York! Kdo tady jede do New Yorku?!?
- HOLKY *(se k ní radostně vrhnou) To jsme my.*
- JULČA Aha. Výborně. Takže vás tady vítám jménem pořádající agentury. Než si řekneme pár důležitých informací, zkontroluju, zda jste tu všechny. Budu říkat jména a vy se mi budete hlásit. *(koukne do papírů) Alžběta Zamarovská?*
- BĚTKA *(zvedne ruku) Tady.*
- JULČA Luna Profantová?

ANIČKA *(zvedne ruku)* Jo!

JULČA Barbora Bláhová?

BARBORA *(zvedne ruku)* Tady.

JULČA Lucie Vaníčková?

LUCKA *(zvedne ruku)* Ano.

JULČA A Šarlota Vaníčková.

LUCA *(mlčí)*

JULČA Šarlota Vaníčková?

LUCKA *(zvedne Luce ruku)* Taky.

JULČA Vy jste sestry?

LUCKA Ano.

JULČA Aha. Takže. První důležitá věc. Pasy máte?

HOLKY Ano. Jo. Mám. *Atd.*

JULČA Skvěle. Tady máte letenky a palubní lístky, jsou na vaše jméno *(dává jim letenky)*, dávejte si na ně pozor, bez toho vás do letadla nepustí. Já jsem Zdeňka Kopalová, budu váš delegát a průvodce po New Yorku. Doufám, že si to spolu užijeme a bude se vám tam líbit. Kdybyste cokoliv potřebovaly, tady je moje telefonní číslo. Ale to asi nebude potřeba, stejně budeme pořád spolu. Tak to bylo na úvod asi všechno. Jak jistě víte, letíme do New Yorku. New York je nejlidnatější město Spojených států Amerických. Bylo založeno roku 1625 nizozemskými kolonisty, tehdy ovšem se jménem New Amsterdam, ale již roku 1664 se dostalo do rukou... *(ozve se hlášení letištního rozhlasu, které opakuje výzvu pro let číslo 1197, Julča přestane mluvit a poslouchá, výzva se opakuje) 1197, to je náš let. Tak rychle! Rychle. (popohání holky, každá si bere svoje věci a kalupem mizí pryč)*

(přestavba – jsme na letišti na Kefalonii)

JULČA *(pomalu vychází, koukne se po letištní hale a jemně se usměje)*

HOLKY *(vychází v hloučku a brebentí, pak se semknou okolo Julčy)* A paní instruktorko, půjdeme do akvaparku? A kde budeme bydlet? Půjdeme na zmrzlinu. Já chci výhled na moře. Já bych chtěla vidět celý město. Já bych chtěla na záchod. Pojedeme taky metrem, že jo? Já jsem to viděla v jednom filmu. *(atd.)*

JULČA *(se po nich se smutným úsměvem dívá, pak náhle změní výraz)* Vůbec nevím, jak se to mohlo stát.

HOLKY A co se stalo? Proč? Mně je to jedno. Děje se něco? *(atd.)*

JULČA Nejsme v New Yorku. Jsme v Řecku.

- HOLKY *(tomu nechtějí věřit) Ale né. To je blbej fór. Nedělejte si srandu. Dobrý. Tomu nevěřím. (atd.)*
- JULČA *(jen ukáže rukou směrem k divákům)*
- HOLKY *(se uvedeným směrem podívají a čtou) Wel-come to Gree-ce. (je ticho)*
- ANIČKA *(po chvílince omdlí, ale nikdo tomu nevěnuje pozornost)*
- LUCA *(se utrhne ze řetězu a radostně tančí kolem zkoprnělých holek) Hurá! Moře!! Moře!! Jupí!! Bomba!! Heč! Heč! Já jsem u moře. A koupání, a plavání a zmrzlina a tobogány. Slunce, moře!!! Hurá!! A vy máte smůlu! Teď jsem špička já!! Bude moře, bude ráj, holky New York oplakaj. (Luce) To čumíš, co?*
- JULČA *Akorát!*
- LUCA *(zmlkne, ale pořád je šťastná)*
- JULČA *Akorát nemáme kde bydlet, co jíst a naše kufry jsou v Americe.*
- LUCA *(zkoprní a je teď stejně zaražená jako ostatní)*
- JULČA *(se po nich podívá, nadechne se a začne jednat) Nebojte se. Já to zařídím. Všechno bude v pohodě. Počkejte tady na mě, nikam nechoďte. Hned jsem zpátky. Hlavu vzhůru. Bude to dobrý. (spěšně odchází, zmizí)*
- HOLKY *(se za ní dívají)*
- JULČA *(se prakticky hned vrací a ukáže na ležící Aničku) A proberte zatím tady... tu... (nemůže si vzpomenout na jméno, tak se podívá rychle do papírů) Tu Lunu. (a zmizí)*
- HOLKY *(tedy začnou oživovat Aničku, když se jim to podaří, pomohou jí na nohy)*
- JULČA *(se vrací, holky se po ní dívají) Nebojte, hned to bude, ještě si jenom zavolám a bude to. (zastaví se u holek) Dejte mi svoje pasy, ať je to rychle.*
- HOLKY *(každá rychle vyhrabe svůj pas a dá jej Julče)*
- JULČA *(vezme pasy a zmizí na druhé straně)*
- HOLKY *(se dívají za ní, kam odešla)*
- JULČA *(se po vteřince vrací) Už to bude, už to bude, vypadá to dobře. Ještě jedna věc. (a zmizí na druhé straně)*
- HOLKY *(se zase dívají, kam to odešla)*
- JULČA *(po chvílince se zachmuřeným výrazem přejde rychle jeviště a beze slova zmizí)*
- HOLKY *(se po sobě zmateně podívají a jdou se podívat směrem, kam odešla Julča)*
- JULČA *(vyjde z druhé strany, holkám za zády, dívá se na ně klidně, skoro s úsměvem) Tak!*
- HOLKY *(sebou trhnou a prudce se otočí)*

- JULČA Tak mám dvě zprávy. Jednu špatnou... *(odmlčí se a dívá se po holkách)* ...a druhou ještě horší. Odsud, z Kefalonie, nic do New Yorku neletí, a na ambasádě mají dovolenou. A všechny hotely mají plno. Nikdo nám nepomůže.
- HOLKY *(je ticho, pak postupně všechny omdlí)*
- JULČA *(se na ně dívá, pak se rozhlédne, jakoby někoho vyhlížela, nicméně po krátkém váhání se pustí do ožívování první holky zkraje, když už ji má probranou vstoupí Nela)*
- NELA Dobrý den.
- JULČA *(prudce vstane)* Dobrý den.
- NELA *(kouká se po „mrtvolkách“)* Copak se stalo? Nepotřebujete pomoci?
- JULČA *(se rychle koukne na tu holku, kterou už probrala a pak na Nelu)* Ale omdlely. Máme takový problém.
- NELA Aha. Já jsem *(nějaké typické řecké jméno)*. A nechcete tedy pomoci?
- JULČA To byste byla moc hodná. *(obě se pustí do ožívování)* A jak to, že mluvíte tak skvěle česky?
- NELA Ale to je dlouhá historie. Prarodiče emigrovali z Řecka do Československa a po revoluci rodiče zase z Česka do Řecka. Já jsem se už narodila tady, ale doma mluvíme jenom česky.
- JULČA To je zajímavé. *(postaví na nohy poslední holku)*
- HOLKY *(se shluknou kolem Julčy)*
- NELA Tak snad už je všechno pořádku. Přeji vám příjemný pobyt a nashledanou. *(otočí se a jde pryč)*
- JULČA *(vyvalí oči)* Počkejte!
- NELA *(se zastaví, sklopí hlavu a chvíli trvá, než se pomalu otočí, je vidět, že jí to není příjemné)*
Ano?
- JULČA Víte, my máme veliký problém. A nevíme si rady.
- NELA Nepovídejte. A co se stalo?
- JULČA Měly jsme zamluvený let do New Yorku, ale nějak, já tomu vůbec nerozumím, se stalo, že jsme měly letenky na jiný let a skončily jsme tady, na Kefalonii. A teď jsme bez zavazadel, nemáme kde bydlet a co jíst a letadlo žádné neletí.
- NELA Aha. Ale to je hodně nepříjemné. A co budete dělat?
- JULČA To právě nevíme.
- NELA Aha. A třeba někam zavolat?
- JULČA Nikdo mi to nezvedl.

- NELA Aha. A třeba nějaký hotel jste zkoušely?
- JULČA Zkoušely. Mají plno.
- NELA Aha. A zpátky do České republiky?
- JULČA Tolik peněz u sebe nemáme.
- NELA Aha. No to je situace. To je situace.
- JULČA To je. Ale vy jste odsud.
- NELA No, ano. To jsem. Ale tady... Já nikoho, kdy by jaksi něco mohl... Nevím... *(je vidět, že přemýšlí)* No, máte to opravdu složité. Já bych samozřejmě strašně ráda, ale opravdu mě nic nenapadá. Je mi to moc líto. Ale držím vám palce, ať vám to dobře dopadne. *(a má se k odchodu)*
- HOLKY *(se podívají po Julče a po sobě; pak vykřiknou na Nelu)* Nemohly bychom u vás přespat?!
- NELA *(se zarazí, jak kdyby ji někdo udeřil do zad, a opravdu pomalu se otočí)*
- HOLKY *(se na ni s nadějí dívají)*
- JULČA *(se na ni usmívá)*
- NELA No to ne. To by opravdu nešlo. Já bydlím dost daleko...
- HOLKY To nám nevadí, my to ujdeme.
- NELA Ne, ne. Je to na samotě, malý domek...
- HOLKY To nevadí. My se vyspíme klidně pod jednou peřinou. *(přitisknou se k sobě navzájem)* My se vejdem všude.
- NELA A navíc je tam spousta zvířat...
- HOLKY My milujeme zvířata.
- NELA A hluchá babička...
- HOLKY My milujeme hluché babičky. Já jí zazpívám. A já zatančím to, co ona zpívá.
- NELA Jste moc hodné, ale opravdu to nejde.
- HOLKY My vám zaplatíme... *(a tahají peníze)* Prosím... Prosím... Pomozte nám. Aspoň jednu noc. Dáme vám všechno, co máme...
- JULČA *(se jen zpovzdálí pobaveně dívá)*
- NELA *(se zoufale dívá na holky a pak na Julču)* Tak dobře. Jednu noc. Ne, ne, peníze já od vás nechci. Připravte si dvě eura na autobus a pět na vlak. Odsud pojedeme autobuse číslo N206, vystoupíme u nádraží a pak vlakem SJ1221, potom půjdeme asi pět kilometrů pěšky, cesta je sice nejdřív do kopce, ale pak zase dolů, vezměte si věci, nic tu nezapomeňte, já půjdu vždy první, paní instruktorka poslední, kdyby měl někdo problém, třikrát zapíská nebo zatleská, jede nám to za tři minuty, tak rychle.

- ANNA G *(vyjde zprava, hledá po zemi a tak různě něco k jídlu, ale nemůže nic najít, někdy to už vypadá nadějně, ale zase se zklame, je unavená, nevyspaná a má hlad, náhle uslyší hlasy, podívá se směrem odkud to jde, dívá se s nadějí, že jí někdo pomůže, ale pak pozná, kdo to jde, strašně se vyděsí a rychle uteče)*
- JULČA *(vychází zleva) Ti simaínei aftó? Co to mělo znamenat?*
- NELA *(jde s ní) Den thélo na to káno pia. Už to nechci dělat.*
- JULČA *Mou ypošéthikes! Slíbila jsi mi to!*
- NELA *Allá teleftaía forá. Ale naposledy.*
- JULČA *Arketá. Dost!*
- NELA *Allá... Ale...*
- JULČA *Aftó ítan arketó. To stačilo.*
- NELA *Parakaló... Prosím...*
- JULČA *Siopí. Ticho.*
- OSTATNÍ *(vchází, spíše se vlečou, jsou úplně vyřízené tou nekonečnou cestou do prudkého kopce: Barča nese na zádech Aničku, za nimi se vleče Alžběta, těsně následovaná Luckou, která podpírá Lucu, všechny funí a úpí při každém kroku, Nela se na ně soucitně dívá, Julča pohrdavě; když holky dojdou k nim, zhroutí se na zem – každá musí odpadnout na tom místě, kde později bude spát, už se nikdo nikam přesouvat nebude)*
- ANNA *Já už nemůžu.*
- LUCA *Moje nohy.*
- BARBORA *Pauza.*
- LUCKA *Aspoň pět minut.*
- BĚTKA *Umírám.*
- LUCA *Dál nejdu.*
- ANNA *Je to ještě daleko?*
- BARBORA *Necejtím nohy...*
- ANNA *To já je bohužel cítím.*
- BĚTKA *To je peklo... (tohle všechny říkají více méně jedna přes druhou)*
- JULČA *(se na ně dívá, počká, až se vyvalí na zem a oddychují) Tak pokračujeme.*
- VŠECHNY *Né!!!*
- BARBORA *Proboha!*
- LUCA *To nemyslíte vážně!*

LUCKA Už neudělám ani krok.

ANNA Tady chci umřít.

BĚTKA Ne! Ne! Ne! *(taky přes sebe)*

LUCKA Prosím, zůstaneme tady!

JULČA To nejde.

BARBORA Ano, zůstaneme, já už se ani nehnu.

ANNA Přespíme tu. *(ten nápad vyvolá všeobecný souhlas)*

LUCA Ano, ano, to je bezva.

BĚTKA Výborně.

LUCKA Přespíme.

ANNA Aspoň jednu noc.

BARBORA Aspoň do rána. *(tohle taky přes sebe, všechny dohromady)*

JULČA To vůbec nepřichází v úvahu, musíme jít dál!

VŠECHNY Ne.

JULČA Neblbněte a vstávejte.

BARBORA Ani se nehnu.

ANNA Nikam nejdu.

BĚTKA Ne!!

LUCA Nechci.

LUCKA Nejde to.

JULČA Holky...

VŠECHNY *(jen dál leží a vrtí hlavami, jakože ne)*

NELA *(Julče polohlasem) Échume chróno.*

JULČA *(se na ni prudce a varovně podívá)*

NELA *(se rychle opraví) Máme čas.*

JULČA *(se dívá na Nelu – ta jen krčí rameny a ukazuje na ležící holky – pak na ně, pak zase na Nelu, je vidět, že je našťvaná, ale pak roztaje v hraném úsměvu) Tak dobře. Zůstaneme tady do rána.*

VŠECHNY Hurá! *(a na tom místě co leží, se jen více uvelebí a okamžitě usnou)*

NELA *(ukazuje na spící holky) Vidíš, stejně by to dneska neušly.*

- JULČA Jde se spát, máme práci. *(vybere si místo a natáhne se – v rámci možností pohodlně – na zem)*
- NELA *(si hledá místo na spaní na opačném konci jeviště, než kde leží Julča)*
- JULČA *(zdvihne hlavu)* Tady budeš spát. *(a ukáže na místo vedle sebe)*
- NELA Ale já si myslím...
- JULČA To nikoho nezajímá. Řekla jsem tady.
- NELA *(si jde tedy lehnout vedle Julčy)*
- JULČA Dobrou noc.
- NELA Dobrou noc.
- JULČA *(leží, uplyne chvíle, už bychom si mohli myslet, že spí)* A žádný blbosti.
- NELA *(neodpovídá, předstírá, že spí)*
- JULČA *(se nadzdvihne a dívá se na Nelu, kontrola, ale pak uzná, že asi doopravdy spí, uklidní ji to, natáhne se a usne taky)*
- NELA *(se po chvílce náhle zvedne a upřeně se dívá na Julču – snaží se zjistit, zda spí; když má pocit, že ano, začne se opatrně zvedat, v okamžiku, kdy je asi v polovině svého snažení, Julča se pohne, Nela strne v té pozici, v níž se právě nachází a čeká; jakmile se zdá, že Julča skutečně spí, pokračuje ve vstávání; když je konečně na nohách, opatrně odchází směrem k holkám – po cestě se neustále ohlíží po Julče, aby měla jistotu, že je vše v pořádku; jakmile se ocitne mimo nebezpečí, rozhlíží se, koho by tak nejdřív probudila, nakonec se rozhodne pro Lucku) Vstávej! Slyšíš mě? Vstávej! No tak, musím ti něco říct! Vstaň! *(ovšem Lucka nereaguje)**
- LUCA *(zachumlá se a mluví ze spaní)* Já mám hlad...
- NELA *(rychle zareaguje a vrhne se k ní)* Slyšíš mě? Haló! Probud' se, dělej, je to moc důležitý. *(ale Luca taky spí, Nela od ní vstane a rychle se rozhlíží koho jiného; rozhodne se pro Bětku, třese s ní, už je nervózní a ohlíží se po Julče)* Probud' se! Prosím! Prosím! Vstávej! Musíš se probudit!! *(nic)*
- LUCKA *(se pohne)* Mami, kde mám žákovskou...?
- NELA *(k ní rychle běží)* Slyšíš mě?! Proboha, probud' se! Probud' se!! Musíme pryč! Vstaň!!
- BARBORA *(se ze spaní probudí a tupě zírání před sebe)*
- NELA *(si ovšem myslí, že je vzhůru a běží k ní)* Konečně!! Musíme rychle pryč! Hrozí vám nebezpečí! Musíme utéct! Hlavně vy musíte utéct!
- BĚTKA *(se probudí a nadzdvihne se a poslouchá Nelu)*
- NELA Ona *(ukazuje na Julču)* je zločinec, monstrum! Rozumíš! Musíme od ní pryč!
- BĚTKA *(si sedne a kouká na Nelu)*

- NELA Chce vás prodat pašerákům, do Sýrie, rozumíš!! Už se nikdy nevrátíte! Musíme pryč! Tak dělej, pomoz mi probudit ostatní!
- BARBORA *(která se ani jednou na Nelu nepodívala a celou dobu nezměnila výraz tváře, se opět sesune na zem a spí)*
- NELA *(se bezradně postaví)*
- BĚTKA *(se pomalu postaví, celou dobu se kouká na Nelu, pak se koukne na Julču, pak rychle zase na Nelu, pak rychleji na Julču a pak začne ječet)*
- NELA *(se k ní otočí a rychle jí zacpe pusy; obě se s hrůzou dívají na spící Julču, pak opatrně, spolu, jdou k Julče, přesněji Nela Bětku vede, dojdou až k ní a společně se nahnou, aby se podívaly, jestli je všechno v pořádku, když zjistí, že je, s úlevou se narovnejí a Nela Bětku pustí; Běťčin křik ovšem probudil Barboru a Lucku)*
- BAR+LUCK *(vstanou, nechápou co se děje, ale vidí Nelu a Bětku, tak jdou k nim) Co se děje?*
- NELA *(se otočí) Pššššš! (přivolá gestem všechny k sobě a chce začít mluvit, ale pak se zarazí, podívá se na Julču, která pod nimi spí, vezme holky a opatrně spolu poodejdou o kus dál, tak do poloviny cesty na druhou stranu jeviště, tam se Nela zase zastaví, chce promluvit, ale zase koukne na Julču, usoudí, že jsou pořád ještě moc blízko a odvede holky až na druhou stranu jeviště, tam holky postaví před sebe a rychle ze sebe vysype) Jste v nebezpečí! Ona vás chce všechny prodat překupníkům, už to udělala mockrát, já vám pomůžu, musíme rychle utéct, jinak se domů nevrátíte!*
- LUC+BAR+BĚT *(začnou ječet)*
- NELA *(se jim marně snaží ucpat pusy, ale má jen dvě ruce, takže může zacpávat pokaždé jen dvě pusy, tak zoufale ucpává jednu po druhé, pak třetí, pak jednu, třetí, druhou atd., dokud holky ječí)*
- JULČA *(to už ji ovšem probudí, vstane a vidí Nelu s holkami) Co to tam děláte?*
- NELA *(se strašně lekne a ale stříhem nasadí hraný úsměv) Ale nic. Holkám se jen něco zdálo a bály se, ale to nic, (zívne) už jdeme spát. (zívne)*
- BĚTKA *(zívne) Jo, jo, už jdu spát.*
- BARBORA Jsem unavená. *(zívne)*
- LUCKA Mně se *(zívne)* chce spát. *(to říkají přes sebe a jdou si lehnout, zívají)*
- NELA *(taky zívne, lehne si na své původní místo) Tak dobrou noc. (a zavře oči)*
- JULČA *(se sice dívá, ale nakonec si lehne taky; chvíli se nic neděje, pak – jako na povel – se prudce posadí Nela, Běťka, Barbora a Lucka, ale dříve než by mohly něco udělat, zničehonic se posadí Luca a Anička, Barbora, Běťka, Nela a Lucka si zase rychle lehnou)*
- ANNA Co to bylo?
- LUCA Nevím.

- ANNA *(vstává)* Jako by tady někdo chodil.
- LUCA *(vstává)* Jo. Radši jí probudíme. *(a obě jdou probudit Julču, v tu chvíli se ale vymrští Nela, Barbora, Lucka a Bětka, popadnou je a odtáhnou je pryč)* Co blbnete?
- ANNA Co je?
- BA+NE+LU+BĚ Pššššš!!
- ANNA O co jde?
- BA+NE+LU+BĚ *(začnou rychle mluvit jedna přes druhou o tom, že musí všichni utéct před Julčou a že jsou v nebezpečí, ovšem není jim vůbec rozumět)*
- ANNA Vám přeskočilo.
- LUCA Jdeme za ní. *(a otočí se obě a jdou zase za Julčou, ale holky po nich zase skočí a zase je odtáhnou k sobě)*
- BA+BĚ+LU+NE *(zase mluví překotně jedna přes druhou, aby Julču nebudily a že se musí utéct)*
- ANNA Tak dost.
- LUCA Zbláznily se.
- ANNA Uklidníme se, ano? A teď nám v klidu řekněte, o co jde.
- BA+BĚ+LU+NE *(se nadechnou, že by zase začaly)*
- LUCA Jenom jedna.
- LUCKA Strašný. Ona nás chce odvést někam do jeskyně a tam nás nechá, abychom už nenašly cestu zpátky...
- BARBORA Ale ne, tak to není, chce nás otrávit a pak naše orgány prodat na výzkum...
- BĚTKA Ne, to je blbost, ona chce, abychom s ní odletěly do Thajska, kde potom budeme muset zápasit s hyenami a lemury...
- NELA Tak dost. Jde o tohle: Ona je domluvená s otrokáři, dovede vás na pobřeží, kde vás prodá, jestli teď neutečeme, už vás nikdy nikdo nevidí.
- LUCA+ANNA *(se chvíli na Nelu dívají, je vidět, že jsou trochu „nalomené“)*
- LUCA *(ale nakonec mávne rukou, otočí se a jde k Julče)*
- NELA *(smrtelně vážně)* Je to pravda.
- LUCA *(to Lucku zarazí, pomalu se otočí a podívá se na Nelu, ta se dívá na ni, pak na Aničku, která se na ni taky vážně dívá, a obě se potom podívají na Nelu)*
- NELA Tak mi věříte?
- HOLKY *(se všechny postaví k sobě a chytanou se za ruce)* Jdeme.

- NELA Konečně. Tak jdeme. *(rozhledne se a ukáže směr)* Tudy. *(jde první, ostatní za ní; chvílku je na jevišti prázdná, pak se jedna z holek spěšně vrací a začne něco hrabat ve svém batůžku, zbylé holky se vrací)*
- HOLKY Co blbneš?
- TA JEDNA Mám tady hajánka?
- HOLKY Co?
- TA JEDNA Plyšáka.
- HOLKY Tobě hráblo! *(a tahají ji pryč, ona se stále sápe po batohu, holky se s ní perou)*
- TA JEDNA *(vytáhne plyšáka)* Už ho mám!
- JEDNA Z HOLEK *(jí ho vytrhne a zahodí)* A dost! *(a odtáhnou ji pryč; na jevišti je chvíli klid, jen Julča spí, pak se ze stejného směru, kam odešly, vrátí holky, první Nela, zarazí se, ostatní pak taky)*
- NELA Stát. Co to... Jak to, že jsme zase tady... *(zamyslí se)* Už vím, jdeme. *(otočí se a zase odejdou tam, odkud přišly, zase je chvíli klid, Julča spokojeně spinká, pak vyjdou opět holky z protilehlé strany jeviště, než kam odešly, dojdou opatrně doprostřed forbíny, tam se zastaví, Nela hledá směr, pak se vydá – z našeho pohledu – vpravo až všechny dojdou nad Julču a aniž by si jí povšimly, zastaví se, protože Nela si není jistá směrem, kudy jít; jak tak koumá, všimne si ležící Julčy, lekne se)* Skatá! *(ostatní si všimnou taky a taky se vyděsí)* Jak je to možný?!? *(všechny i dávají pozor, aby se ani nehnuly a neprobudily Julču, Nela myslí)* Už vím! Tam jsme měly jít vpravo, pojdte, opatrně. *(všechny se vydají zase pryč z jeviště, směrem, kterým odcházely už poprvé, pak je zase klid, začíná svítat)*
- HOLKY *(přicházejí hledištěm, už jsou uvolněné a jen tak kecají, co slina na jazyk přinese)*
- JULČA *(se probudí, vstane, všimne si jich, že se blíží a čeká)*
- HOLKY *(kecají, jdou, až dojdou na jeviště)*
- JULČA Dobré ráno.
- HOLKY *(se s hrůzou zastaví, a pak se všechny rozprchnou, jen Nela zůstane, chvíli se dívá na Julču, ta se dívá na ni, a pak Nela rychle uteče)*
- HONIČKA *(Bětka běží vlevo dozadu, Anička vpravo dozadu, Barbora vpravo doprostřed, Luca dozadu doprostřed, Lucka vlevo doprostřed, Nela vlevo dopředu, Julča za ní, pak se vrací, vběhne Barbora, uvidí Julču, otočí se a vrací se zpět, Julča za ní, pak běží každá ze svého otvoru 1. Anička, 2. Bětka, 3. Barbora, 4. Luca, 5. Nela, 6. Lucka – každá do protilehlého rohu, Luca zprostředka doprava do středu, pak běží sama Julča, hledá a někam odběhne, pak se to celé vrací – všechny se vrací do svých původních míst, 1. Lucka, 2. Nela, 3. Luca, 4. Barbora, 5. Bětka, 6. Anička, proti sobě vyběhnou Bětka a Barbora, setkají se uprostřed, leknou se a utečou zpátky, zleva běží Nela, za ní Julča, Julča se vrací, vyběhne Anička, ona běží za ní, pak se vrátí, vyběhne Luca, ona běží za ní, zase se Julča vrací, zleva z prostředka vyběhne Lucka, lekne se Julčy, otočí se a běží zpátky, Julča za ní, Julča se vrátí, běží Bětka, Julča za ní; chvíli se nic neděje, pak zprava vyjde Anička G., opatrně se*

rozhlíží, jde nejdřív doleva, kouká, zkoumá, nic podezřelého nevidí, pak zase zpátky doprava, tam taky nic, tak se jde zase podívat zpátky doleva a soustředěně se dívá do dálky, v tom z druhé strany vyjde Julča, uvidí Aničku G., zarazí se, protože ji nezná, Anička G. uslyší kroky, otočí se a ztuhne hrůzou, Julča se na ni zkoumavě dívá a pak jde k ní)

- JULČA My se známe, že...?
- ANIČKA G. *(se prudce otočí a uteče vlevo, Julča za ní)*
- JULČA *(po chvíli vyběhne zleva, rozhlédne se a utíká doprava, pak vyběhne z prostředka a utíká doleva)*
- ANIČKA G. *(vyběhne zprava, zoufale se rozhlíží a hledá úkryt, nakonec zaběhne do šály vlevo, ale tam je Barbora)*
- BARBORA *(vystrčí Aničku G. ven) Vypadni! Tady jsem já. (a zase se rychle schová)*
- ANIČKA G. *(tedy utíká na druhou stranu, doprava, zaleze za šálu, ale tam je Lucka)*
- LUCKA *(vystrčí Aničku G. ven) Jdi pryč! (a schová se)*
- ANIČKA G. *(utíká doprostřed, odtáhne šálu a tam stojí Luca) Promiň. (a zase šálu zatáhne)*
- LUCA *(ovšem vyleze ven, chytne Aničku G. za ruku a vtáhne ji dovnitř)*
- NELA *(vyjde opatrně zprava a zkoumá prostor, nikoho nevidí, tak se jde pomalu podívat na druhou stranu a kouká se do šál)*
- JULČA *(vyjde taky zprava, uvidí Nelu, pomalu k ní dojde a poklepe jí na rameno)*
- NELA *(se otočí, kouká se na Julču a pak ji odběhne a uteče doprava)*
- JULČA *(jen obrátí oči v sloup a odklusá za ní, pak vyběhne zprava a odběhne doleva, pak zas vyběhne zprava, už o něco rychleji a zmizí vlevo, pak zase vyběhne zprava, ještě rychleji než předtím a zmizí vlevo, ozve se její výkřik; chvílku je ticho a pak začnou vylézat „krysy z dř“, čili všechny holky, kromě Aničky G., Nely a Julčy, opatrně, po čtyřech dolezou doprostřed, tam se postaví, jsou ostražitě a pološeptem spolu mluví)*
- ANIČKA R. Slyšely jste to?
- LUCA Je po ní?
- BARBORA Určitě!
- BĚTKA Nepůjdeme se tam podívat?
- LUCKA Ani náhodou!!
- BARBORA Ty ses zbláznila!
- BĚTKA Musíme pryč!
- ANIČKA R. A kde je Tasia?
- LUCA Nevím.

- BĚTKA Co když se jí něco stalo?
- LUCKA My!!! máme problém, musím hned pryč!
- BĚTKA Ale co Tasia? Zachránila nás.
- ANIČKA R. Jestli jí chytla...
- BARBORA My už jí nepomůžeme.
- LUCKA Teď jde o nás.
- LUCA Nejde to.
- ANIČKA R. Musíme pryč!
- ANIČKA G. *(vyjde zezadu, z prostředka a dojde k holkám)*
- BARBORA Rozumíš tomu?
- BĚTKA Ano, ale...
- BARBORA Takže jdeme!
- ANIČKA R. Ale kudy?
- LUCKA Jsme na kopci.
- LUCA Takže musíme dolů.
- BĚTKA Ano, dolů, ale chtěla jsem...
- ANIČKA R. Dost řečí, tak jdeme.
- BARBORA Hned.
- ANIČKA G. Můžu jít s vámi?
- HOLKY *(se neznámého hlasu strašně leknou a utečou pryč do všech děr, odkud předtím vylezly)*
- ANIČKA G. *(zůstane sama stát uprostřed jeviště a kouká se kolem sebe)*
- HOLKY *(po chvílince opět opatrně vylezou a zjišťují, že ten někdo cizí není nepřítel, dojdou zpět doprostřed k Aničce G. a zkoumavě se na ni dívají)*
- ANIČKA R. Kdo jsi?
- ANIČKA G. Jana.
- LUCA Jaká Jana?
- ANIČKA G. Jana. Tak se jmenuju.
- BĚTKA *(holky se po sobě dívají, jak kdyby jí nerozuměly, nakonec se Bětka odhodlá)* Do you speak English?
- ANIČKA G. Ne, já mluvím jen česky.

- BĚTKA Tak to nevím.
- LUCKA *(k Bětce)* Prosím tě! *(k Aničce G.)* Co tady děláš?
- ANIČKA G. Já chci domů! Můžu jít s vámi? Už jsem tady dva měsíce, ony mě unesly, ale já jsem utekla, ostatní ale ne a zůstali tam... *(pláče)*
- ANIČKA R. Klid, teď už jsi v bezpečí.
- BARBORA My ti pomůžeme.
- ANIČKA G. Vážně?
- LUCA Vážně.
- LUCKA Ale co se ti teda stalo?
- ANIČKA G. Měli jsme jet do New Yorku...
- LUCA To my taky.
- LUCKA Ticho.
- ANIČKA G. Ale ty dvě! To jsou zvířata! Vzali nás do přístavu, ostatní jsem už nikdy neviděla. Prosím vás, pojďme pryč, já už tady žiju dva měsíce, chci za mámou, chci domů...!
- BĚTKA Dost. Jdeme.
- ANIČKA R. Kudy?
- BĚTKA *(ukáže směr)* Tudy! *(všechny odejdou doprava)*
- NELA *(vyjde zprava a zapíská jednoduchou melodií)*
- JULČA *(vyjde zleva a dojde k Nele; dívají se na sebe, pak, zničehonic, spolu udělají nějaký vítězný taneček – plácání do rukou, jak američtí rappeři, poskakování, prostě něco na ten způsob - potom se zklidní, mrknou na sebe)*
- NELA *(odchází)*
- JULČA *(chvíli stojí, koukne se za Nelou a pak odejde na druhou stranu)*